

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

sunnuntai 5.7.2026
aamuseurat klo 8.00
Ritva Nuorala

Hyvät kuulijat,

Mitä sinä näet, kun astut sisälle kotiisi? Mitkä ovat ne esineet, jotka pysäyttävät katseesi ja muistuttavat sinua siitä, mikä elämässä on kaikkein tärkeintä?

Kun minä astun sisään kotiini, minua on vastassa kaksi matkamuistoa. Niistä ensimmäinen on tuotu lähes 30 vuotta sitten Perusta. Se on savinen krusifiksi, mutta se ei esitä Jeesusta kaukaisena, kuninkaallisena hahmona. Tässä krusifiksissa Jeesus on saanut yllensä maatyöläisen asun. Itse risti muodostuu pystytuuna olevasta lapiosta ja poikkipuuna olevasta hakkuuveitsestä – maatyöläisen tärkeimmistä työkaluista vaikeissa olosuhteissa.

Tämän krusifiksin tekijän mielessä on saattanut olla vapautuksen teologia. Sen tähtäyspisteenä on ihmisen vapauttaminen alistavista rakenteista, yhteiskunnallisista ja monesta muustakin. Jeesus on tässä yksi köyhistä; hän jakaa heidän hikensä, nälkänsä ja raskaan raadantansa.

Perussa kohtasin ensimmäistä kertaa äärimmäisen köyhyyden ja rikkauden vastakohtat. Kiersimme Andeilla syrjäisissä intiaanikylissä, joissa paikallinen diakoniajärjestö rakensi kouluja parantaakseen ihmisten elämää. Pääkaupungissa Limassa vierailimme slummialueella, jonne ihmiset olivat muuttaneet maaseudulta paremman tulevaisuuden toivossa. Näimme jyrkkiä eroja: vanhimmilla alueilla oli jo sähköt, vesi ja neuvolat, mutta uudet alueet ylimmillä kukkuloilla olivat täysin ilman puhdasta vettä tai viemärointiä.

Tuo savinen risti muistuttaa minua joka päivä siitä, että maailma ei ole valmis. Taistelu ihmisarvon puolesta on kesken. Ihmisiä syrjitään, alistetaan ja sorretaan edelleen. Mutta se muistuttaa myös toivosta. Toivo ei ole passiivista odotusta, vaan toimintaan panevaa voimaa. Viesti Jumalasta sorrettujen ja unohdettujen puolella antaa lohdun, mutta se antaa myös vastuun toimia oikeudenmukaisuuden välikappaleena tässä epätäydellisessä maailmassa. Vaatimus heikoimpien puolustamisesta pysyy samana.

Eteisen toinen matkamuisto on peräisin Australiasta Cooman vankilan myymälästä. Se on perinteisellä alkuperäisväestön pistemaalaustyyllillä tehty taulu, jonka takana lukee tekijän heimon nimi: Wiradjuri.

Olen usein miettinyt, minkä tarinan nimensä salannut vanki on halunnut taulullaan kertoa. Taiteilija on maalannut kuvaan ristin, jonka sisällä olevat symbolit kuvaavat ihmisten välistä yhteyttä – kenties ehtoollisen viettoa. Ryhmien välillä virtaa elämän vesi, kun taas ristin ulkopuolella, erämaan kuivuudessa, on erillisiä ihmisryhmiä.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Mikä sai vangin valitsemaan aiheekseen juuri ristin? Etsikö hän vapautusta syyllisyyden tunteesta? Hän oli saanut maallisen rangaistuksensa menettämällä vapautensa, mutta ehkä se oli saanut hänet miettimään tekojaan syvemmin.

Tämä taulu osuu suoraan kristillisen uskon ytimeen: sovituksen ja henkiseen vapauteen. Risti on universaali anteeksiannon, armahduksen ja uuden alun symboli. Maallisen rangaistuksen ja sellin seinien keskelläkin vanki saattoi löytää hengellisen vapauden syyllisyydestä.

Kolmas risti, joka minua puhuttelee, ei ole seinällä. Se on minulla kaulassa. Se on tehty hyvin arkisesta esineestä – tavallisesta lusikasta, jolla on lukemattomia kertoja syöty puuroa tai keittoa. Nyt siitä on varsi katkaistu, korvattu ketjulla, ja lusikan pohjaan on leikattu ristinmuotoinen aukko.

Tämä arkinen esine on saanut uuden tehtävän. Se muistuttaa minua siitä, että Kristus kulkee aina mukana meidän tavallisessa arjessamme. Miten usein arkemme täyttyykin vaivasta, kivusta, surusta tai pelosta. Me kaipaamme elämäämme rauhaa, lepoa ja iloa – erityisesti Jumalan rauhaa.

Tämän lusikkaristin läpi näkee. Se on avoin. Koenkin lohduttavana ajatuksen, että Jumala katsoo meitä tämän Kristuksen ristin läpi: rakastavasti ja armahtavasti.

Teologiassa käytetään sanaa vanhurskauttaminen. Se on lakitermi, oikeudellinen päätös. Se tarkoittaa, että Jumala toimii tuomarina ja julistaa ihmisen syyttömäksi ja kelpolliseksi itsensä edessä. Se ei tarkoita, että ihminen olisi itsessään muuttunut täydelliseksi, vaan kyse on puhtaasta armosta. Kuten Efesolaiskirjeessä sanotaan: "Armosta te olette pelastettuja, ette omien tekojenne ansiosta, jottei kukaan voisi kerskailla." Kristus otti meidän rangaistuksemme ristillä ja antoi oman puhtautensa tilalle.

Kun pelon tilalle tulee tämä turvallisuus, ihminen saa sovinnon ja rauhan Jumalan kanssa.

Nämä kolme ristiä puhuvat kukin omaa kieltään vapaudesta.

Perun risti muistuttaa vapautuksesta yhteiskunnallisesta alistamisesta ja kutsuu meitä toimimaan oikeudenmukaisuuden puolesta. Australian risti puhuu vangin sisäisestä vapautumisesta syyllisyyden erämaassa. Ja oma kaularistini muistuttaa arjen armosta – siitä, että saamme joka päivä katsoa elämää ja toisiamme ristin läpi, tietäen olevamme turvassa.

Jumalan armo on kaikkivoipaa. Ei ole mitään, mitä se ei voisi armahtaa, parantaa, lunastaa ja suojella. Elämämme kestävä pohja onkin juuri siinä, että "Jumala on rakkaus". Tämä merkitsee sydämen kiinnittymistä toivoon: siihen, että kaiken keskellä ja meistä huolimatta Jumala rakastaa meitä. Hän on armollinen ja antaa anteeksi Jeesuksen Kristuksen tähden. Siinä armossa me olemme turvassa.